

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 343/2003

av den 18 februari 2003

om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 63.1 a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) En gemensam asylpolitik, med ett gemensamt europeiskt asylsystem, är en del av Europeiska unionens mål att gradvis upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa som är öppet för dem som av olika omständigheter tvingas söka skydd i gemenskapen på laglig väg.
- (2) Europeiska rådet enades vid sitt särskilda möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999 om att arbeta för att inrätta ett gemensamt europeiskt asylsystem, grundat på en fullständig och allomfattande tillämpning av Genèvekonventionen om flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951, kompletterad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967, och på så sätt garantera att ingen skickas tillbaka för att bli utsatt för förföljelse, det vill säga att principen om "non-refoulement" bevaras. Utan att det påverkar ansvarighetskriterierna i denna förordning betraktas i detta avseende medlemsstaterna, som alla iakttar principen om "non-refoulement", som säkra länder för medborgare i tredje land.
- (3) I slutsatserna från Tammerfors förklarades också att detta system på kort sikt bör omfatta ett tydligt och praktiskt genomförbart sätt att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan.
- (4) En sådan metod bör bygga på objektiva kriterier, som är rättvisa för både medlemsstaterna och de berörda personerna. Den bör särskilt göra det möjligt att snabbt

avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret, för att garantera faktisk tillgång till förfarandena för fastställande av flyktingstatus och inte äventyra målet att behandla asylansökningar snabbt.

- (5) Det stegvisa införandet av ett gemensamt europeiskt asylsystem bör på sikt leda till ett gemensamt förfarande och en gemensam status i hela unionen för personer som beviljas asyl. Det är nu dags att, samtidigt som man gör de förbättringar som erfarenheten visat nödvändiga, bekräfta de principer som ligger till grund för konventionen rörande bestämmandet av den ansvariga staten för prövningen av en ansökan om asyl som framställts i en av medlemsstaterna i Europeiska gemenskaperna ⁽⁴⁾, som undertecknades i Dublin den 15 juni 1990 (nedan kallad "Dublinkonventionen"). Genomförandet av konventionen har främjat harmoniseringen av asylpolitiken.
- (6) Familjer bör hållas samman i den mån det är förenligt med de andra mål man vill uppnå genom att införa kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan.
- (7) Om en och samma medlemsstat gör en samlad prövning av asylansökningar från medlemmar i samma familj kan ansökningarna prövas grundligt, så att de beslut som fattas i dessa ärenden blir enhetliga. Medlemsstaterna bör kunna frångå ansvarighetskriterierna för att göra det möjligt att sammanföra familjemedlemmar när detta är nödvändigt av humanitära skäl.
- (8) Ett gradvis upprättande av ett område utan inre gränser, där fri rörlighet för personer garanteras i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, och införandet av en gemenskapspolitik för villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse, med gemensamma insatser för att hantera de yttre gränserna, gör det nödvändigt att finna en jämvikt mellan ansvarighetskriterierna i en anda av solidaritet.

⁽¹⁾ EGT C 304 E, 30.10.2001, s. 192.

⁽²⁾ Yttrande av den 9 april 2002 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EGT C 125, 27.5.2002, s. 28.

⁽⁴⁾ EGT C 254, 19.8.1997, s. 1.

- (9) Det går att förenkla tillämpningen av förordningen och göra den effektivare genom bilaterala överenskommelser mellan medlemsstaterna för att förbättra kommunikationen mellan behöriga myndigheter, korta ner förfarandena eller förenkla handläggningen av framställningar om övertagande eller återtagande och fastställa former för överföringar av asylsökande.
- (10) Det är nödvändigt att säkra överensstämmelse mellan Dublinkonventionens bestämmelser om ansvarig medlemsstat och motsvarande bestämmelser i denna förordning. Man bör även se till att denna förordning överensstämmer med rådets förordning (EG) nr 2725/2000 av den 11 december 2000 om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av Dublinkonventionen ⁽¹⁾.
- (11) Det Eurodacs system som införts genom förordning (EG) nr 2725/2000, särskilt genomförandet av artiklarna 4 och 8 i denna, bör underlätta genomförandet av den här förordningen.
- (12) I fråga om behandlingen av personer som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning är medlemsstaterna bundna av sina förpliktelser enligt de internationella rättsliga instrument som de är parter i.
- (13) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽²⁾.
- (14) Genomförandet av förordningen bör utvärderas regelbundet.
- (15) Förordningen följer de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ⁽³⁾. Den syftar särskilt till att trygga full respekt för den rätt till asyl som garanteras i artikel 18 i stadgan.
- (16) Eftersom målet för den föreslagna åtgärden, nämligen att införa kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

- (17) I enlighet med artikel 3 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning, fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, har Förenade kungariket och Irland genom skrivelser av den 30 oktober 2001 meddelat sin önskan att delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.
- (18) Danmark deltar i enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning som är fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen inte i antagandet av detta beslut och är därför inte bundet av det och omfattas inte av dess tillämpning.
- (19) Dublinkonventionen förblir i kraft och fortsätter att tillämpas mellan Danmark och de medlemsstater som är bundna av denna förordning fram till dess att ett avtal som gör det möjligt för Danmark att delta i förordningen har ingåtts.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

I denna förordning fastställs kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat.

Artikel 2

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelse som här anges:

- a) *tredjelandsmedborgare*: varje person som inte är unionsmedborgare enligt artikel 17.1 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.
- b) *Genèvekonventionen*: konventionen angående flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951, ändrad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967.
- c) *asylansökan*: en ansökan som har getts in av en tredjelandsmedborgare och som kan anses som en ansökan om internationellt skydd av en medlemsstat i enlighet med Genèvekonventionen. En ansökan om internationellt skydd skall antas vara en asylansökan, om inte tredjelandsmedborgaren uttryckligen begär en annan typ av skydd, som kan sökas särskilt.
- d) *sökande* eller *asylsökande*: en tredjelandsmedborgare som har gett in en asylansökan som ännu inte har slutligt avgjorts.

⁽¹⁾ EGT L 316, 15.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ EGT C 364, 18.12.2000, s. 1.

- e) *prövning av asylansökan*: alla de prövningsåtgärder, beslut eller avgöranden som ankommer på de behöriga myndigheterna i ett asylärende enligt nationell lagstiftning, med undantag för förfarandena för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för prövningen i enlighet med bestämmelserna i denna förordning.
- f) *återkallande av asylansökan*: åtgärder varigenom den asylsökande i enlighet med nationell lagstiftning, uttryckligen eller underförstått, avbryter det förfarande som inleddes i och med att han eller hon gav in sin asylansökan.
- g) *flykting*: varje tredjelandsmedborgare som åtnjuter sådan ställning som anges i Genèvekonventionen och genom denna ställning beviljas rätt att vistas i en medlemsstat.
- h) *underårig utan medföljande vuxen*: ogifta personer under arton år som anländer till medlemsstaternas territorium utan medföljande vuxen som enligt lag eller sedvana ansvarar för dem, så länge som de inte faktiskt tas om hand av en sådan vuxen. Detta inbegriper underåriga som lämnas utan medföljande vuxen efter att ha anlänt till medlemsstaternas territorium.
- i) *familjemedlemmar*: i den mån familjen var en familj redan i ursprungslandet, följande medlemmar av sökandens familj som befinner sig på medlemsstaternas territorium:
- Den asylsökandes make eller maka eller ogifta partner i ett varaktigt förhållande, om lagstiftningen eller sedvanan i den berörda medlemsstaten behandlar ogifta par som jämställda med gifta par i sin utlänningslag.
 - Underåriga barn till sådana par som avses i led i eller till sökanden, förutsatt att de är ogifta och i beroende ställning, oavsett om de är födda inom eller utom äktenkapet eller adopterade enligt nationell lagstiftning.
 - Fadern, modern eller vårdnadshavaren om sökanden eller flyktingen är underårig och ogift.
- j) *uppehållstillstånd*: varje tillstånd som utfärdas av myndigheterna i en medlemsstat och som berättigar en tredjelandsmedborgare att vistas på dess territorium, inklusive de dokument som styrker rätten att vistas på territoriet inom ramen för tillfälligt skydd eller i väntan på att den situation som förhindrar att ett utvisningsbeslut verkställs skall upphöra, med undantag för viseringar och andra tillfälliga uppehållstillstånd som utfärdas under den tid som krävs för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret enligt denna förordning eller under prövningen av en asylansökan eller en ansökan om uppehållstillstånd.
- k) *visering*: tillstånd som utfärdas eller beslut som fattas av en medlemsstat och som krävs för transitering genom eller inresa för vistelse i denna medlemsstat eller flera medlemsstater. Viseringarnas art fastställs enligt följande definitioner:
- visering för längre vistelse*: tillstånd som utfärdas eller beslut som fattas av en medlemsstat och som krävs för inresa för vistelse i denna medlemsstat under längre tid än tre månader.

- visering för kortare vistelse*: tillstånd som utfärdas eller beslut som fattas av en medlemsstat och som krävs för inresa för vistelse i denna medlemsstat eller flera medlemsstater under högst tre månader.
- transitvisering*: tillstånd som utfärdas eller beslut som fattas av en medlemsstat och som krävs för inresa för transitering genom denna medlemsstat eller flera medlemsstater, med undantag av flygplatstransitering.
- visering för flygplatstransitering*: tillstånd eller beslut som gör det möjligt för en tredjelandsmedborgare som särskilt omfattas av detta krav att passera genom transitområdet på en flygplats, dock utan att beträda den berörda medlemsstatens territorium, vid en mellanlandning eller en överföring mellan olika sträckor under en internationell flygning.

KAPITEL II

ALLMÄNNA PRINCIPER

Artikel 3

- Medlemsstaterna skall pröva varje asylansökan som lämnas in av en tredjelandsmedborgare till någon medlemsstat antingen vid gränsen eller inom medlemsstatens territorium. Ansökan skall prövas av en enda medlemsstat, som skall vara den medlemsstat som enligt kriterierna i kapitel III fastställs som ansvarig.
- Genom undantag från punkt 1 får varje medlemsstat pröva en asylansökan som lämnas in av en tredjelandsmedborgare, även om det inte föreligger någon sådan skyldighet enligt de kriterier som anges i denna förordning. I så fall blir denna medlemsstat ansvarig i förordningens mening och skall överta de skyldigheter som följer av detta ansvar. I förekommande fall skall denna medlemsstat underrätta den tidigare ansvariga medlemsstaten, den medlemsstat som genomför ett förfarande för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret eller den medlemsstat som har mottagit en framställan om övertagande eller återtagande.
- Varje medlemsstat behåller möjligheten att, med tillämpning av sin nationella rätt, skicka en asylsökande till ett tredje land i enlighet med bestämmelserna i Genèvekonventionen.
- Den asylsökande skall underrättas skriftligen, på ett språk som han eller hon rimligen kan förväntas förstå, om tillämpningen av denna förordning, dess tidsfrister och konsekvenser.

Artikel 4

- Förfarandet för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret enligt denna förordning skall inledas när en asylansökan första gången lämnas in i en medlemsstat.

2. En asylansökan skall anses inlämnad vid den tidpunkt då en formell ansökan från den asylsökande eller en rapport från myndigheterna inkom till de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten. Om ansökan inte är skriftlig, bör rapporten upprättas så snart som möjligt efter avsiktsförklaringen.

3. Vid tillämpningen av denna förordning skall situationen för underåriga barn som medföljer den asylsökande och som uppfyller definitionen av familjemedlemmar i artikel 2 i betraktas som oskiljaktig från föräldrarnas eller vårdnadshavarens situation och vara en fråga för den medlemsstat som har ansvaret för att pröva föräldrarnas eller vårdnadshavarens asylansökan, även om de underåriga inte själva söker asyl. Barn som föds efter sökandens ankomst till medlemsstaternas territorium skall behandlas på samma sätt, utan att ett nytt förfarande för övertagande behöver inledas.

4. Om en asylansökan lämnas in till de behöriga myndigheterna i en medlemsstat av en sökande som befinner sig på en annan medlemsstats territorium, skall den medlemsstat där sökanden befinner sig avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva asylansökan. Den medlemsstat där sökanden befinner sig skall utan dröjsmål underrättas av den medlemsstat som har mottagit asylansökan och skall därefter i enlighet med denna förordning anses vara den medlemsstat där ansökan getts in.

Sökanden skall skriftligen underrättas om denna överföring och vilken dag den ägde rum.

5. Enligt villkoren i artikel 20 skall den medlemsstat där asylansökan har getts in, i syfte att avsluta förfarandet för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva asylansökan, återta en asylsökande som befinner sig i en annan medlemsstat och som där har gett in en ny ansökan efter att ha återkallat sin ansökan under förfarandet för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret.

Denna skyldighet skall upphöra om den asylsökande under tiden har lämnat medlemsstaternas territorium under minst tre månader eller har beviljats uppehållstillstånd i en medlemsstat.

KAPITEL III

KRITERIERNAS RANGORDNING

Artikel 5

1. Kriterierna för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret skall tillämpas i den ordning de anges i detta kapitel.

2. Vilken medlemsstat som har ansvaret skall avgöras utifrån dessa kriterier mot bakgrund av situationen vid den tidpunkt då den asylsökande först lämnade in sin ansökan i en medlemsstat.

Artikel 6

Om den asylsökande är en underårig utan medföljande vuxen, skall ansvaret för att pröva asylansökan ligga hos den medlemsstat där en medlem av sökandens familj lagligen befinner sig, förutsatt att det är för den underåriges bästa.

I frånvaro av en familjemedlem skall den medlemsstat där den underåriga har gett in sin ansökan vara ansvarig för prövningen av asylansökan.

Artikel 7

Om en familjemedlem till den asylsökande, oberoende av om familjen bildades tidigare i ursprungslandet, har beviljats rätt att i egenskap av flykting vistas i en medlemsstat, skall den medlemsstaten ansvara för prövningen av asylansökan, om de berörda personerna så önskar.

Artikel 8

Om en familjemedlem till den asylsökande befinner sig i en medlemsstat och har gett in en ansökan som ännu inte blivit föremål för ett första beslut i sak, skall den medlemsstaten ansvara för prövningen av asylansökan, om de berörda personerna så önskar.

Artikel 9

1. Om den asylsökande har ett giltigt uppehållstillstånd, skall den medlemsstat som utfärdat tillståndet ansvara för prövningen av asylansökan.

2. Om den asylsökande har en giltig visering, skall den medlemsstat som utfärdat viseringen ansvara för prövningen av asylansökan, såvida inte viseringen har utfärdats på en annan medlemsstats vägnar eller efter skriftligt bemyndigande av en annan medlemsstat. I så fall skall den medlemsstaten ansvara för prövningen av asylansökan. Om en medlemsstat först samråder med den centrala myndigheten i en annan medlemsstat, särskilt av säkerhetsskäl, skall den senare medlemsstatens svar inte anses vara ett skriftligt bemyndigande i den mening som avses i denna bestämmelse.

3. Om den asylsökande har flera giltiga uppehållstillstånd eller viseringar, utfärdade av olika medlemsstater, skall frågan om vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva asylansökan avgöras enligt följande:

a) Den medlemsstat som har utfärdat uppehållstillstånd med längst giltighetstid eller, om tillstånden gäller för lika lång tid, den medlemsstat som har utfärdat det uppehållstillstånd som löper ut sist.

b) Den medlemsstat som har utfärdat den visering som löper ut sist, om de olika viseringarna är av samma art.

c) Om viseringarna är av olika art, den medlemsstat som har utfärdat viseringen med den längsta giltighetstiden eller, om viseringarna gäller för lika lång tid, den medlemsstat som har utfärdat den visering som löper ut sist.

4. Om den asylsökande endast har ett eller flera uppehållstillstånd som löpt ut inom den senaste tvåårsperioden eller en eller flera viseringar som löpt ut inom den senaste sexmånadersperioden och som gjort det möjligt för honom eller henne att resa in på en medlemsstats territorium, skall punkterna 1, 2 och 3 vara tillämpliga så länge som den asylsökande inte lämnar medlemsstaternas territorium.

Om den asylsökande har ett eller flera uppehållstillstånd som löpt ut sedan mer än två år tillbaka eller en eller flera viseringar som löpt ut sedan mer än sex månader tillbaka och som gjort det möjligt för honom eller henne att resa in på en medlemsstats territorium, och om han eller hon inte har lämnat medlemsstaternas territorium, skall den medlemsstat där ansökan lämnas in vara ansvarig.

5. Om ett uppehållstillstånd eller en visering har utfärdats på grundval av en fiktiv eller lånad identitet eller på grundval av förfalskade, efterbildade eller ogiltiga handlingar, skall detta inte hindra att den medlemsstat som utfärdat uppehållstillståndet eller viseringen tilldelas prövningsansvaret. Den medlemsstaten skall dock inte vara ansvarig om den kan visa att ett bedrägeri har begåtts efter det att uppehållstillståndet eller viseringen utfärdades.

Artikel 10

1. Om det har fastställts, på grundval av sådana bevis eller indicier som tas upp i de två förteckningar som nämns i artikel 18.3, även sådana uppgifter som avses i kapitel III i förordning (EG) nr 2725/2000, att en asylsökande utan tillstånd har passerat gränsen till en medlemsstat landvägen, sjövägen eller luftvägen från ett tredje land, skall den medlemsstat där inresan ägt rum ansvara för prövningen av asylansökan. Detta ansvar skall upphöra tolv månader efter det att den otillåtna gränspassagen ägde rum.

2. När en medlemsstat inte kan eller inte längre kan hållas ansvarig i enlighet med punkt 1 och om det har fastställts, på grundval av sådana bevis eller indicier som tas upp i de två förteckningar som nämns i artikel 18.3, att den asylsökande – som har rest in på en medlemsstats territorium utan tillstånd eller vars sätt att resa in inte kan fastställas – vid tiden för ansökans inlämning tidigare har vistats en sammanhängande period på minst fem månader i en medlemsstat, skall den medlemsstaten ansvara för prövningen av asylansökan.

Om den asylsökande har vistats under tidsperioder på minst fem månader i flera medlemsstater, skall den medlemsstat där detta senast varit fallet ansvara för prövningen av asylansökan.

Artikel 11

1. Om en tredjelandsmedborgare reser in på en medlemsstats territorium där han eller hon inte behöver visering skall den medlemsstaten ansvara för prövningen av dennes asylansökan.

2. Principen i punkt 1 är inte tillämplig om tredjelandsmedborgaren lämnar in sin asylansökan i en annan medlemsstat där han eller hon inte heller behöver visering för inresa till territoriet. I detta fall skall den senare medlemsstaten ansvara för prövningen av asylansökan.

Artikel 12

Om en asylansökan görs av en tredjelandsmedborgare på det internationella transitområdet på en flygplats i en medlemsstat skall den medlemsstaten ansvara för prövningen.

Artikel 13

Om det på grundval av kriterierna i denna förordning inte kan avgöras vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva asylansökan, skall den medlemsstat där asylansökan först lämnades in ansvara för prövningen.

Artikel 14

Om flera medlemmar av samma familj lämnar in asylansökningar i en medlemsstat samtidigt, eller vid olika tidpunkter som ligger så nära varandra att förfarandena för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för prövningen kan genomföras samlat, och om tillämpningen av kriterierna i denna förordning skulle leda till att familjemedlemmarna separeras, skall följande bestämmelser ligga till grund för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret:

- a) Den medlemsstat som genom kriterierna fastställs som ansvarig för övertagande av flertalet familjemedlemmar skall ansvara för prövningen av alla familjemedlemmarnas asylansökningar.
- b) I annat fall skall den medlemsstat som genom kriterierna fastställs som ansvarig för prövningen av den äldsta familjemedlemmens asylansökan ansvara för prövningen.

KAPITEL IV

HUMANITÄR KLAUSUL

Artikel 15

1. En medlemsstat får, även om den inte är ansvarig enligt kriterierna i denna förordning, sammanföra familjemedlemmar och andra släktingar i beroendeställning av humanitära skäl, särskilt familjeskäl eller kulturellt betingade faktorer. I detta fall skall den medlemsstaten efter framställan av en annan medlemsstat pröva den berörda personens asylansökan. De berörda personerna måste ge sitt medgivande.

2. Om den berörda personen är beroende av den andres hjälp på grund av graviditet eller ett nyfött barn, svår sjukdom, allvarligt funktionshinder eller hög ålder, skall medlemsstaterna normalt hålla samman eller sammanföra den asylsökande med en annan släkting som vistas på en annan medlemsstats territorium, förutsatt att familjebanden fanns i ursprungslandet.

3. Om den asylsökande är en underårig utan medföljande vuxen och i en annan medlemsstat har en eller flera släktingar som kan ta hand om honom eller henne, skall medlemsstaterna om möjligt sammanföra den underårige med släktingen eller släktingarna, såvida detta inte strider mot den underåriges bästa.

4. Om den tillfrågade medlemsstaten bifaller denna framställan, skall ansvaret för prövningen av ansökan överföras till den medlemsstaten.

5. Villkoren och förfarandena för genomförandet av denna artikel, inklusive samrådsmekanismer vid behov för att reglera meningsskiljaktigheter mellan medlemsstaterna i fråga om behovet av att sammanföra personerna i fråga eller lämplig plats för detta, skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 27.2.

KAPITEL V

ÖVERTAGANDE OCH ÅTERTAGANDE

Artikel 16

1. Den medlemsstat som enligt kriterierna i denna förordning har ansvaret för att pröva en asylansökan skall vara skyldig att

- a) på de villkor som anges i artiklarna 17–19 överta en asylsökande som har gett in en ansökan i en annan medlemsstat,
- b) slutföra prövningen av asylansökan,
- c) på de villkor som anges i artikel 20 återta en asylsökande vars ansökan är under prövning och som utan tillstånd befinner sig i en annan medlemsstat,
- d) på de villkor som anges i artikel 20 återta en asylsökande som har återkallat en ansökan under prövning och gett in en asylansökan i en annan medlemsstat,
- e) på de villkor som anges i artikel 20 återta en tredjelandsmedborgare vars asylansökan har avslagits och som utan tillstånd befinner sig i en annan medlemsstat.

2. Om en medlemsstat utfärdar uppehållstillstånd till den asylsökande, skall de skyldigheter som anges i punkt 1 överföras till den medlemsstaten.

3. De skyldigheter som anges i punkt 1 skall upphöra om tredjelandsmedborgaren har lämnat medlemsstaternas territorium under minst tre månader, om han eller hon inte har ett giltigt uppehållstillstånd som utfärdats av den ansvariga medlemsstaten.

4. De skyldigheter som anges i punkt 1 d och 1 e skall också upphöra så snart som den medlemsstat som är ansvarig för prövningen av asylansökan, efter det att ansökan återkallats eller avslagits, har vidtagit och genomfört de åtgärder som krävs för att tredjelandsmedborgaren skall kunna återvända till sitt ursprungsland eller resa till ett annat land dit han eller hon lagligen kan bege sig.

Artikel 17

1. Om en medlemsstat som har mottagit en asylansökan bedömer att en annan medlemsstat skall ansvara för prövningen av denna ansökan, får den förstnämnda medlemsstaten så snart som möjligt och i vart fall inom tre månader från det att asylansökan lämnades in enligt artikel 4.2 anmoda den senare medlemsstaten att överta den asylsökande.

Om framställan om övertagande av en asylsökande inte görs inom tre månader, skall den medlemsstat där ansökan lämnades in ansvara för prövningen av den.

2. Den anmodande medlemsstaten får begära ett brådskande svar, om asylansökan har getts in efter vägrad inresa eller vistelse, efter anhållande på grund av vistelse utan tillstånd eller efter delgivning eller verkställighet av beslut om utvisning och/eller om den asylsökande hålls i förvar.

I en sådan framställan skall anges grunderna till varför ett brådskande svar är nödvändigt samt en svarsfrist. Svarsfristen skall vara minst en vecka.

3. I båda fallen skall en framställan om en annan medlemsstats övertagande göras med användning av ett standardformulär och innehålla bevis eller indicier i enlighet med de två förteckningar som nämns i artikel 18.3 och/eller relevanta uppgifter ur den asylsökandes redogörelse, så att myndigheterna i den anmodade medlemsstaten skall kunna kontrollera om den är ansvarig enligt kriterierna i denna förordning.

Bestämmelserna om formerna för hur en framställan skall göras och översändas skall antas enligt förfarandet i artikel 27.2.

Artikel 18

1. Den anmodade medlemsstaten skall utföra de kontroller som behövs och fatta beslut om en framställan om övertagande av en asylsökande inom två månader från det att framställan gjordes.

2. Under det förfarande som föreskrivs i denna förordning för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva asylansökan skall bevis och indicier användas.

3. I enlighet med det förfarande som avses i artikel 27.2 skall det utarbetas två förteckningar som regelbundet skall ses över, med uppgifter om bevis och indicier enligt följande kriterier:

a) Bevis

- i) Här avses formella bevis som avgör ansvar enligt förordningen, så länge de inte vederläggs genom motbevis.
- ii) Medlemsstaterna skall till den kommitté som avses i artikel 27 lämna förslagor till de olika kategorierna av administrativa dokument, i enlighet med den indelning som fastställs i förteckningen över formella bevis.

b) Indicier

- i) Här avses indikationer som, även om de kan motsägas, i vissa fall kan vara tillräckliga, beroende på vilket bevisvärde de tillmäts.
- ii) Deras bevisvärde, i förhållande till ansvaret för prövningen av asylansökningen, skall bedömas från fall till fall.

4. Beviskraven bör inte gå utöver det som är nödvändigt för att rätt kunna tillämpa denna förordning.

5. Om det saknas formell bevisning, skall den anmodade medlemsstaten ta på sig ansvaret om det finns indicier som är sammanhängande, kontrollerbara och tillräckligt detaljerade för att ansvaret skall kunna fastställas.

6. Om den anmodande medlemsstaten har begärt ett brådskande svar, i enlighet med bestämmelserna i artikel 17.2, skall den anmodade medlemsstaten göra allt den kan för att svara inom den angivna fristen. I undantagsfall, där det kan visas att prövningen av en framställan om övertagande är särskilt komplicerad, får den anmodade medlemsstaten lämna svar efter det att den begärda tidsgränsen har överskridits, men skall under alla förhållanden svara inom en månad. I sådana situationer måste den anmodade medlemsstaten meddela sitt beslut att uppskjuta sitt svar till den anmodande medlemsstaten inom den ursprungligen begärda tidsfristen.

7. Om inget svar har lämnats inom två månader enligt punkt 1 respektive en månad enligt punkt 6, skall framställan om övertagande anses godtagen och medföra skyldighet att överta personen, vilket innefattar bestämmelser om lämpliga ankomstarrangemang.

Artikel 19

1. Om den anmodade medlemsstaten samtycker till att överta en asylsökande, skall den medlemsstat där asylansökan lämnades in meddela den asylsökande beslutet att inte pröva ansökan och skyldigheten att överföra sökanden till den ansvariga medlemsstaten.

2. Det beslut som avses i punkt 1 skall vara motiverat. Det skall innehålla uppgifter om frister för överföringen och om nödvändigt information om vilken dag och på vilken plats den asylsökande skall infinna sig, om han eller hon beger sig till den ansvariga medlemsstaten på egen hand. Detta beslut skall kunna överklagas eller omprövas. Ett överklagande eller en omprövning av beslutet skall inte ha någon suspensiv verkan

för genomförandet av överföringen utom om domstol eller behörig myndighet så beslutar från fall till fall, om den nationella lagstiftningen medger detta.

3. Överföringen av sökanden från den medlemsstat där asylansökan lämnades in till den ansvariga medlemsstaten skall verkställas i enlighet med den förstnämnda medlemsstatens nationella lagstiftning, efter samråd mellan de berörda medlemsstaterna, så snart det är praktiskt möjligt och senast inom sex månader efter det att framställan om övertagande godtogs eller beslutet i fråga om överklagande eller omprövning med suspensiv verkan fattades.

Vid behov skall den anmodande medlemsstaten förse den asylsökande med en passersedel, som skall vara utformad efter den modell som antas enligt förfarandet i artikel 27.2.

Den ansvariga medlemsstaten skall alltefter omständigheterna underrätta den anmodande medlemsstaten om huruvida den asylsökande kommit fram i god ordning eller inte har infunnit sig inom den fastställda tidsfristen.

4. Om överföringen inte görs inom tidsfristen på sex månader, skall ansvaret ligga hos den medlemsstat där asylansökan lämnades in. Denna tidsfrist får förlängas till högst ett år om överföringen inte kunnat utföras på grund av att den asylsökande varit frihetsberövad, eller till högst arton månader om den asylsökande håller sig undan.

5. Kompletterande bestämmelser om hur överföringen skall verkställas får antas enligt förfarandet i artikel 27.2.

Artikel 20

1. Återtagande av en asylsökande enligt artikel 4.5 och artikel 16.1 c, d och e skall verkställas enligt följande bestämmelser:

a) En framställan om återtagande skall innehålla de uppgifter som krävs för att den anmodade medlemsstaten skall kunna kontrollera att den har ansvaret.

b) Den anmodade medlemsstaten är skyldig att utföra nödvändiga kontroller och besvara den framställan den fått så fort som möjligt, och under inga omständigheter får tidsgränsen på en månad överskridas från det att beslutet om hänskjutande har meddelats. Om framställningen grundar sig på uppgifter som erhållits från Eurodacsystemet, skall tidsfristen minskas till två veckor.

c) Om den anmodade medlemsstaten inte meddelar sitt beslut inom den frist på en månad respektive två veckor som anges i b, skall den anses ha samtyckt till att återta den asylsökande.

d) En medlemsstat som samtycker till att återta en asylsökande skall vara skyldig att åter släppa in denna person på sitt territorium. Överföringen skall verkställas enligt den anmodande medlemsstatens nationella lagstiftning, efter samråd mellan de berörda medlemsstaterna, så snart det är praktiskt möjligt och senast inom sex månader efter det att framställan om återtagande av en annan medlemsstat godtogs eller beslutet i fråga om överklagande eller omprövning med suspensiv verkan fattades.

e) Den anmodande medlemsstaten skall underrätta den asylsökande om att han eller hon skall återtas av den ansvariga medlemsstaten. Beslutet skall vara motiverat. Det skall innehålla uppgifter om frister för överföringen och om nödvändigt information om vilken dag och på vilken plats den asylsökande skall infinna sig, om han eller hon beger sig till den ansvariga medlemsstaten på egen hand. Detta beslut skall kunna överklagas eller omprövas. Ett överklagande eller en omprövning av beslutet skall inte ha någon suspensiv verkan för genomförandet av överföringen utom om domstol eller behörig myndighet beslutar så från fall till fall, om den nationella lagstiftningen medger detta.

Vid behov skall den anmodande medlemsstaten förse den asylsökande med en passersedel, som skall vara utformad efter den modell som antas enligt förfarandet i artikel 27.2.

Den ansvariga medlemsstaten skall alltefter omständigheterna underrätta den anmodande medlemsstaten om huruvida den asylsökande kommit fram i god ordning eller inte har infunnit sig inom den fastställda tidsfristen.

2. Om överföringen inte görs inom tidsfristen på sex månader, skall ansvaret ligga hos den medlemsstat där asylansökan lämnades in. Denna tidsfrist får förlängas till högst ett år om överföringen eller prövningen av ansökan inte kunnat genomföras på grund av att den asylsökande var frihetsberövad, eller till högst arton månader om den asylsökande håller sig undan.

3. Bestämmelserna om bevis och indicier och deras tolkning samt om formerna för hur en framställan skall göras och överlämnas skall antas enligt förfarandet i artikel 27.2.

4. Kompletterande bestämmelser om hur överföringen skall verkställas får antas enligt förfarandet i artikel 27.2.

KAPITEL VI

ADMINISTRATIVT SAMARBETE

Artikel 21

1. Varje medlemsstat skall meddela varje annan medlemsstat som begär det sådana personuppgifter om den asylsökande som är adekvata, relevanta och inte mer omfattande än vad som krävs för att

- avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva asylansökan,
- pröva asylansökan,
- uppfylla alla skyldigheter som följer av denna förordning.

2. De uppgifter som avses i punkt 1 får endast avse

- personuppgifter om sökanden och i förekommande fall familjemedlemmar (fullständigt namn, i förekommande fall tidigare namn, smeknamn eller pseudonymer, nuvarande och tidigare medborgarskap samt födelsedatum och födel-seort),

b) identitets- och resehandlingar (referenser, giltighetstid, datum för utfärdande, utfärdande myndighet, plats för utfärdande m.m.),

c) andra uppgifter som behövs för att fastställa sökandens identitet, inklusive fingeravtryck enligt bestämmelserna i förordning (EG) nr 2725/2000,

d) orter där sökanden uppehållit sig och resvägar,

e) uppehållstillstånd och viseringar som har utfärdats av en medlemsstat,

f) platsen där ansökan lämnades in,

g) datum för en eventuell tidigare asylansökan, datum för den aktuella ansökan, hur långt handläggningen framskridit och innehållet i ett eventuellt beslut.

3. Vidare får den ansvariga medlemsstaten, om det skulle krävas i samband med prövningen av asylansökan, anmoda en annan medlemsstat att lämna ut de uppgifter som den asylsökande åberopat till stöd för sin ansökan och skälen för eventuella beslut som fattats rörande den asylsökande. Den anmodade medlemsstaten får vägra att tillmötesgå denna framställan, om utlämnandet av uppgifterna skulle kunna äventyra väsentliga intressen för den medlemsstaten eller skyddet av den berörda personens eller någon annans grundläggande fri- och rättigheter. Uppgifterna får endast lämnas ut om den asylsökande skriftligen gett sitt samtycke till detta.

4. Varje framställan om uppgifter skall motiveras, och om den har till syfte att kontrollera om det föreligger ett kriterium som kan medföra ansvar för den anmodade medlemsstaten skall det i framställan uppges på vilka bevis – inklusive relevant information från säkra källor om var och hur asylsökande reser in på medlemsstaternas territorium – eller på vilken särskild och kontrollerbar del i sökandens redogörelse framställan grundar sig. Sådan information från säkra källor kan inte i sig anses tillräcklig för att avgöra en medlemsstats ansvar och behörighet enligt denna förordning, men den kan vara till hjälp vid bedömningen av andra indikationer som har samband med en enskild asylsökande.

5. Den anmodade medlemsstaten skall vara skyldig att svara inom sex veckor.

6. Utbyte av uppgifter skall ske på begäran av en medlemsstat och får bara äga rum mellan de myndigheter som har utsetts av respektive medlemsstat; varje medlemsstat skall meddela kommissionen vilken myndighet som har utsetts, och kommissionen skall underrätta övriga medlemsstater.

7. De utväxlade uppgifterna får bara användas för de ändamål som anges i punkt 1. I varje medlemsstat får uppgifterna beroende på sin art och den mottagande myndighetens befogenheter endast vidarebefordras till myndigheter och domstolar som har till uppgift att

- avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva asylansökan,
- pröva asylansökan,
- uppfylla alla skyldigheter som följer av denna förordning.

8. Den medlemsstat som överför uppgifter skall ansvara för att de är riktiga och aktuella. Om det framkommer att den har överfört uppgifter som är felaktiga eller som inte borde ha överförts, skall de mottagande medlemsstaterna underrättas om det utan dröjsmål. De skall rätta eller utplåna dessa uppgifter.

9. Den asylsökande skall ha rätt att på begäran få ta del av de uppgifter om honom eller henne som behandlats.

Om den asylsökande konstaterar att uppgifterna har behandlats i strid med denna förordning eller Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾, särskilt genom att de är ofullständiga eller felaktiga, har han eller hon rätt att få dem rättade, utplånade eller blockerade.

Den myndighet som rättar, utplånar eller blockerar uppgifterna skall alltefter omständigheterna underrätta den medlemsstat som har lämnat eller mottagit uppgifterna.

10. I varje berörd medlemsstat skall överföringen och mottagandet av de utväxlade uppgifterna noteras i den berörda personens personakt och/eller i ett register.

11. De utväxlade uppgifterna skall inte bevaras längre än vad som är nödvändigt för de ändamål som de har utväxlats för.

12. Om uppgifterna inte behandlas automatiskt, inte ingår i eller inte kommer att ingå i ett register, skall varje medlemsstat vidta lämpliga åtgärder för att genom effektiva kontroller se till att denna artikel efterlevs.

Artikel 22

1. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om vilka myndigheter som har ansvaret för att skyldigheterna enligt denna förordning uppfylls och skall se till att dessa myndigheter har de resurser som krävs för att utföra sitt arbete och i synnerhet för att inom föreskrivna tidsfrister besvara framställningar om uppgifter och om övertagande och återtagande av asylsökande.

2. Regler för upprättande av säkra elektroniska överföringskanaler mellan de myndigheter som avses i punkt 1, på vilka framställningar översänds och som garanterar att avsändarna automatiskt får ett elektroniskt mottagningsbevis, skall fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 27.2.

Artikel 23

1. Medlemsstaterna får sinsemellan ingå bilaterala administrativa överenskommelser om hur förordningen skall tillämpas i praktiken och därmed underlätta dess genomförande och göra den effektivare. Dessa överenskommelser får avse

a) utbyte av sambandspersoner,

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

b) enklare förfaranden och kortare frister för översändande och prövning av framställningar om övertagande eller återtagande av asylsökande.

2. De överenskommelser som avses i punkt 1 skall anmälas till kommissionen. Kommissionen skall kontrollera att de överenskommelser som avses i punkt 1 b inte strider mot bestämmelserna i denna förordning.

KAPITEL VII

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 24

1. Denna förordning ersätter konventionen rörande bestämmandet av den ansvariga staten för prövningen av en ansökan om asyl som framställts i en av medlemsstaterna i Europeiska gemenskaperna, undertecknad i Dublin den 15 juni 1990 (Dublinkonventionen).

2. För att säkerställa kontinuitet i bestämmelserna om avgörande av vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan, om asylansökan getts in efter det datum som avses i artikel 29 andra stycket, skall omständigheter som kan göra en medlemsstat ansvarig enligt bestämmelserna i denna förordning beaktas även om de förelåg före detta datum, med undantag av de händelser som avses i artikel 10.2.

3. När det i förordning (EG) nr 2725/2000 hänvisas till Dublinkonventionen, skall denna hänvisning förstås som en hänvisning till den här förordningen.

Artikel 25

1. Varje tidsfrist som föreskrivs i denna förordning skall beräknas enligt följande:

a) När en frist uttryckt i dagar, veckor eller månader skall räknas från den tidpunkt då en händelse inträffar eller en åtgärd vidtas, inräknas inte i fristen den dag då händelsen inträffade eller åtgärden vidtogs.

b) En frist uttryckt i veckor eller månader skall löpa ut vid utgången av den dag i fristens sista vecka eller månad som infaller på samma veckodag eller samma datum som den dag då den händelse eller åtgärd från vilken fristen skall räknas inträffade eller vidtogs. Om en frist är uttryckt i månader och den dag då fristen skulle löpa ut inte förekommer i den sista månaden, skall fristen löpa ut vid utgången av den månadens sista dag.

c) Fristerna skall innefatta lördagar, söndagar och lagstadgade helgdagar i de berörda medlemsstaterna.

2. Framställningar och svar skall sändas på ett sådant sätt att mottagningsbevis erhålls.

Artikel 26

Bestämmelserna i denna förordning skall vad beträffar Republiken Frankrike endast tillämpas på dess europeiska territorium.

Artikel 27

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.
2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 28

Kommissionen skall senast tre år efter den dag som avses i artikel 29 första stycket rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning och föreslå eventuella nödvändiga ändringar.

Medlemsstaterna skall senast sex månader innan den fristen löper ut lämna kommissionen alla upplysningar som behövs för att utarbeta rapporten.

Efter att ha lagt fram den rapport som avses i första stycket skall kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning samtidigt som rapporterna om genomförandet av Eurodac enligt artikel 24.5 i förordning (EG) nr 2725/2000 läggs fram.

Artikel 29

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Förordningen skall tillämpas på asylansökningar som lämnas in från och med den första dagen i den sjätte månaden efter dess ikraftträdande och skall från och med den dagen gälla alla framställningar om övertagande eller återtagande av asylsökande, oberoende av när ansökan gjordes. Vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som lämnas in före detta datum skall avgöras enligt Dublinkonventionens kriterier.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdad i Bryssel den 18 februari 2003.

På rådets vägnar
N. CHRISTODOULAKIS
Ordförande